

Valérie Perrin

Vand til blomster

550 sider

Alpha En god bog med ubestridte kvaliteter med opløftende handling, smukke metaforer, henvisninger til John Irvings Æblemostreglementet, H.C. Andersens Grantræet, hurtige spots på Mona Lisa og mange andre store og reflektoriske gennembrud i kunstens verden.

Violetta vogter kirkegårde i en lille by i Bourgogne. Dagene tilbringer hun med den lokale sognepræst, bedemændene og tre gravere. Hvoraf en forvirrende nok hedder Elvis. Violettas dør står altid åben, og flere gange om dagen kommer de lokale lige forbi for at få en kop eller et glas og nogle trøstende ord.

Alle lever det stille og rolige liv med faste rutiner, lige indtil en tidlig morgen, hvor en fremmed banker på Violettas dør med sin mors aske....

Så kommer vendepunkt nr. 2 i hendes liv.

Man kan indvende, at man som læser har lidt svært ved at fange de enkelte karakterer. Personerne drukner lidt i larmen fra miljøbeskrivelser, kunstneriske indtryk og samtaler om det enkle med døden i baggrunden og som fast underlægningsmusik.

Vi kommer til at opleve værdifulde kapitler om små liv, der krydser hinanden og fletter sig sammen, og hvor stemningen er, at vi alle ved, vi skal herfra, så derfor handler det om at sætte pris på nuet.

En uhøjtidelig roman fyldt med kærlighed og sorg, hvorfra der udspringer en smuk poesi og en lækker følelse af sødme.

Når det er sagt, så er der lidt for mange navne, og bogen er ganske enkelt for lang til, at den for alvor fænger. Så dramatisk er plottet heller ikke, og det kan til tider være svært at komme videre.

Men er man til de store bøger, hvor formålet er at tage forskellige grene af litteraturen ind, så er det her helt sikkert en bog for dig. For historien er godt sammensat, og der er en god rytme i sproget.